

RESSÒ DE LA PARAULA

NOVA FRATERNITAT (VIII)

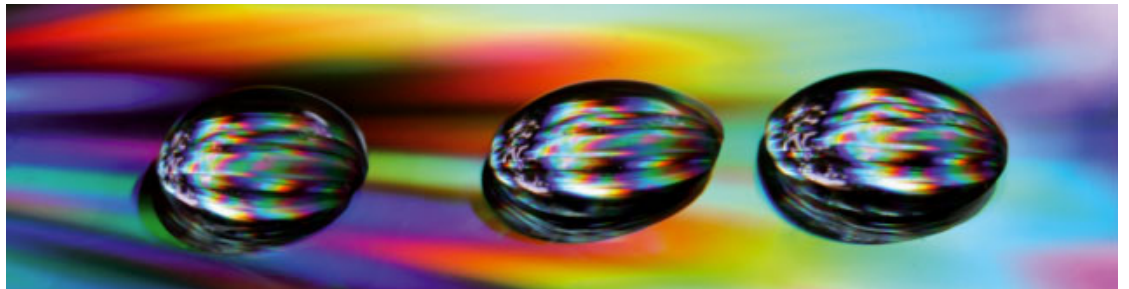
Iguals i diversos

El primer «miracle» sorprenent que es verifica en la fraternitat cristiana és unir l'obertura universal i la particularitat (conservant la pròpia identitat). El segon no és menor: fer possible la comunió entre iguals i diversos. Aquests dos miracles són la resposta de l'Esperit a la gran temptació de construir una comunitat merament humana. Perquè qualsevol intent humà de construir una comunitat fracassa a l'hora de compaginar aquells parells d'extremes: obertura universal i identitat, igualtat i pluralitat.

Són molts i constants els intents de construir fraternitats, des de l'àmbit polític, fins a l'àmbit espiritual i humanista, en les quals cadascun sigui ell mateix i, alhora, els membres estiguin profundament units com a germans iguals. Els qui busquen preservar la unitat, fan ús de normes i lleis que exclouen els particularismes, assegurant la igualtat; els qui defensen el que és propi de cadascun, subratllen la llibertat i creativitat individual, excloent tota pretensió d'uniformització.

Els membres de la fraternitat cristiana, com en tantes coses a l'Església, primer van viure l'experiència i després van entendre el perquè. Primer es van sentir com a germans malgrat la gran diversitat, la comunió entre persones procedents de cultures i nacions tan diferents (Pentecosta) o la pertinença a un mateix cos (una mateixa Església) malgrat les personalitats i dons tan diferents. Amb el temps varen descobrir que l'origen d'aquest miracle no era cap altre que l'ésser mateix del Déu de Jesucrist; és a dir, el fet que el Déu

cristià és la plenitud d'amor entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant.

(Malauradament, molts segueixen afirmant que és indiferent la idea de Déu que tingui una o una altra religió, perquè al cap i a la fi totes adoren el mateix Déu... Els cristians dels tres primers segles tindrien moltes coses a dir-los sobre la seva pròpia recerca del Déu veritable de Jesucrist i de les conseqüències que aquesta recerca i els seus resultats van tenir per a la vida de la fraternitat cristiana a l'Església.)

La fraternitat cristiana és la conseqüència, l'efecte, el reflex, de la Trinitat al món, en la nostra història.

Solem aplicar a la Trinitat el nom de «misteri». És el misteri per excel·lència, sobre el qual fins i tot se sol fer broma per la seva formulació incompreensible: és la realitat d'un sol Déu en tres persones diferents, iguals en la seva dignitat, que existeixen en relació d'amor mutu i etern. Per què no denominar la fraternitat cristiana també «misteri»? ¿És perquè creiem en el fons que està més al nostre abast, que podem entendre-la, projectar-la, i construir-la des de nosaltres mateixos?

La fraternitat cristiana, en tant que efecte de la Trinitat, misteri de plenitud d'amor, és certament també «misteri». Més encara, és lloc sagrat, lloc de Déu entre els homes.

- És sagrada la fraternitat que viu el matrimoni cristià, que intenta sostenir en la vida familiar l'amor ofert en el sagrament.
- És sagrada la fraternitat sacerdotal, i la comunitat de consagrats en la Vida Religiosa, que mira de ser fidel a la promesa de pobresa, castedat i obediència.
- És sagrada la fraternitat de batejats, que aspiren a estimar com a germans a tots els membres de la seva comunitat concreta, més enllà de les seves diferències.

¿No és aquest el significat profund de la paraula de Jesús: «estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat... En això coneixeran que sou els meus deixebles»? És més que una imitació moral; és participar en l'ésser mateix de la Trinitat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (II)

La fe és un acte de llibertat o, més exactament, la resposta a una crida interior que m'exhorta a alliberar-me de tot el que encadena i empresona. Està molt a prop del dubte. Fe i dubte, fan honor a dues dimensions que existeixen en nosaltres. Déu s'ofereix a nosaltres des de la fragilitat, es nega a violentar-nos i a anul·lar la nostra llibertat. Puc o no puc creure. La seva grandesa consisteix en haver creat un ésser que pot dir-li sí, però també no.

El treball argumental a l'hora de donar raó de la pròpia opció té límits. Hi ha raons del cor en l'ésser cristià i les raons del cor, com ensenya Blaise Pascal, són tan legítimes com les de la raó.

Entenc que ser cristià és un procés, un camí, un dinamisme que perfecciona la persona, que la fa més excel·lent, que li permet desenrotllar les potències amagades que hi ha en ella. És un esdevenir. Mai no s'és del tot cristià, com mai no es pot dir d'una persona que sigui plenament budista.

És una opció que va lligada al desenvolupament personal, que afecta la vida corporal, emocional, mental, social i espiritual de la persona. Res no queda al marge, afecta la integritat. Ser cristià és estar en camí d'escoltar el Mestre interior, d'interpretar el sentit de la seva crida i de fer-la realitat en la pròpia vida a cada instant.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

NUEVA FRATERNIDAD (VIII)

Iguales y diversos

El primer «milagro» sorprendente que se verifica en la fraternidad cristiana es unir la apertura universal y la particularidad (conservando la propia identidad). El segundo no es menor: hacer posible la comunión entre iguales y diversos. Estos dos milagros son la respuesta del Espíritu a la gran tentación de construir una comunidad meramente humana. Pues cualquier intento humano de construir una comunidad fracasa a la hora de compaginar aquellos pares de extremos: apertura universal e identidad, igualdad y pluralidad.

Son muchos y constantes los intentos de construir fraternidades, desde el ámbito político, hasta el ámbito espiritual y humanista, en las que cada uno sea él mismo y, sin embargo, sus miembros estén profundamente unidos como hermanos iguales. Quienes pretenden preservar la unidad, recurren a normas y leyes que excluyen los particularismos, asegurando la igualdad; quienes defienden lo que es propio de cada uno, subrayan la libertad y creatividad individual, excluyendo toda pretensión de uniformización.

Los miembros de la fraternidad cristiana, como tantas cosas en la Iglesia, primero vivieron la experiencia y después entendieron el porqué. Primero se sintieron como hermanos a pesar de la gran diversidad, la comunión entre personas procedentes de culturas y naciones tan distintas (Pentecostés) o la pertenencia a un mismo cuerpo (una misma Iglesia) a pesar de las personalidades y dones tan diferentes. Con el tiempo descubrieron que el origen de este milagro no era otro que el ser mismo del Dios de Jesucristo; es decir, el hecho de que el Dios cristiano es la plenitud de amor entre el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo.

(Por desgracia, muchos siguen afirmando que es indiferente la idea de Dios que tenga una u otra religión, pues al fin y al cabo todas adoran al mismo Dios... Los cristianos de los tres primeros siglos tendrían muchas cosas que decirles sobre su propia búsqueda del Dios verdadero de Jesucristo y de las consecuencias que esta búsqueda y sus resultados tuvieron para la vida de la fraternidad cristiana en la Iglesia.)

La fraternidad cristiana es la consecuencia, el efecto, el reflejo, de la Trinidad en el mundo, en la historia nuestra.

Solemos aplicar a la Trinidad el nombre de «misterio». Es el misterio por excelencia, sobre el cual incluso se suele hacer broma por su formulación incomprensible: es la realidad de un solo Dios en tres personas distintas, iguales en su dignidad, que existen en relación de amor mutuo y eterno. ¿Por qué no denominar la fraternidad cristiana también «misterio»? ¿Es porque creemos en el fondo que está más a nuestro alcance, que podemos entenderla, proyectarla, y construirla desde nosotros mismos?

La fraternidad cristiana, en tanto que efecto de la Trinidad, misterio de plenitud de amor, es ciertamente también «misterio». Más aún, es lugar sagrado, lugar de Dios entre los hombres.

- Es sagrada la fraternidad que vive el matrimonio cristiano, que intenta sostener en la vida familiar el amor ofrecido en el sacramento.
- Es sagrada la fraternidad sacerdotal, y la comunidad de consagrados en la Vida Religiosa, que trata de ser fiel a la promesa de pobreza, castidad y obediencia.
- Es sagrada la fraternidad de bautizados, que aspiran a amar como hermanos a todos los miembros de su comunidad concreta, más allá de sus diferencias.

¿No es éste el significado profundo de la palabras de Jesús: «amaos unos a otros como yo os he amado... En esto conocerán que sois mis discípulos»? Es más que una imitación moral; es participar en el ser mismo de la Trinidad.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

40 anys de l'Església evangèlica a Sant Feliu de Llobregat

Aquest aniversari coincideix amb la commemoració dels 500 anys de la Reforma Protestant. Per recordar aquesta doble efemèride, el passat 27 de maig, a les 19 h, es va celebrar un culte especial d'acció de gràcies al temple evangèlic de Sant Feliu de Llobregat. Van ser convidats i van assistir a aquesta ocasió de confraternització ecumènica el rector i encarregat de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, Mn. Josep Maria Domingo, i el diaca delegat diocesà d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Xavier Artigas.

L'Església evangèlica a Sant Feliu de Llobregat és el resultat missioner de l'Església a Molins de Rei, que a finals dels anys 60 va prendre el compromís d'obrir

un local de culte a Sant Feliu de Llobregat. Inicialment va tenir altres localitzacions i actualment es troba al carrer Llorenç Martí 9 de la vila.

Final de curs al Seminari Conciliar

Dimecres 14 de juny, a les 20 h. Amb la presència dels dos bisbes titulars de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, els formadors i els seminaristes, començant per l'Eucaristia amb Vespres i continuant amb un sopar de germanor.

Grup de mares de capellans Mare de Déu de la Mercè

El dilluns 12 de juny, a les 12 h, hi haurà la celebració de final de curs. Com que és un grup de pregària per les vocacions que aplega mares de capellans de les diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona, en aquesta ocasió la missa i el dinar tindran lloc a la Casa de l'Església, amb la presència del bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés.

Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia

Per a l'estiu 2017, aquests tradicionals cursos que tenen lloc a Montserrat, tenen previstes les següents dates: I Trobada del 24 al 29 de juliol, amb Raül Martínez; II Trobada del 31 juliol al 5 d'agost, amb Marc Díaz; III Trobada del 14 al 19 d'agost, amb Laia Santanach.

Per a més informació: www.trobadesanimadorsdecant.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tothom té alguna cosa per donar a la societat, ningú no és exclòs d'aportar-hi quelcom per al bé de tots» (9 de maig).

@Pontifex: «Cada cop que mirem a Maria tornem a creure en la força revolucionària de la tendresa i de l'affecte» (13 de maig).

@Pontifex: «Demanem junts el do de la comprensió de la Paraula de Déu» (14 de maig).

@Pontifex: «Per seguir fidelment Jesús demanem la gràcia de fer-ho no de paraula sinó amb fets, i la paciència de suportar la nostra creu» (15 de maig).

Pasqua del Malalt

Es va celebrar diumenge 21 de maig, amb el lema «Salut i ecologia integral». La convocatòria diocesana va tenir lloc a la Residència Sant Joan de Déu, de Martorell, amb la participació d'unes 300 persones, amb una Eucaristia concelebrada, presidida pel bisbe Agustí, i amb l'acompanyament de la Coral Tívoli, de Vilafranca del Penedès.

Reunions del Consell d'Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors

Van tenir lloc els dies 24 i 25 de maig, respectivament. Aquests organismes es reuneixen regularment per assessorar el Bisbe diocesà en l'exercici del seu ministeri. El Consell d'Assumptes Econòmics està format per un mínim de tres persones expertes en matèries jurídiques, econòmiques i financeres. Actualment, consta de set membres. És competència seva revisar anualment, per encàrrec del Bisbe, l'admini-

stració dels béns eclesiàstics. El Col·legi de Consultors està format per alguns sacerdots (entre sis i dotze) del Consell Presbiteral, escollits pel Bisbe. Per la seva composició més reduïda i la facilitat de convocatòria, ajuda en l'assessorament al Bisbe de manera més continuada i àgil. En les reunions del mes de maig es va aprovar l'exercici econòmic de l'any 2016, un dels punts preceptius d'aquests organismes.

Col·legi de Consultors

Jornada Pro Orantibus

Se celebra avui, 11 de juny, coincidint amb la solemnitat de la Santíssima Trinitat, al voltant del tema «Contemplar el món amb la mirada de Déu».

Els objectius principals d'aquesta jornada són pregar pels consagrats i consagrades en la vida contemplativa, donar a conèixer la vocació específicament contemplativa i promoure iniciatives pastorals adreçades a incentivar la vida de pregària.

Reunions finals de curs

En aquest mes, el calendari n'és ple, també per a diversos àmbits i organismes diocesans:

- Preveres i diaques: conjunta per a les dues vicaries, dimarts 13 de juny, a les 10 h, a la Casa de l'Església.
- Arxiprestes: Dijous 15 de juny, a les 11 h, a l'ermita de Bruguers i acabant amb el dinar.
- Consell Pastoral Diocesà: Dissabte 17 de juny, a les 10 h, a la Casa de l'Església.
- Delegats diocesans: Dijous 22 de juny, a les 17 h, a la Casa de l'Església.

Un punt de reflexió comú per a totes aquestes cites serà la valoració del Pla Pastoral i la previsió per al proper curs del 3r any del Pla, sota el lema «Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit», sobre l'Església com a testimoni d'amor en el món.

AGENDA

- **Corpus a la Catedral de Sant Llorenç.** Diumenge 18 de juny, a les 19 h. Eucaristia en la Solemnitat del Corpus Christi, amb acompanyament musical de la Coral de l'Ateneu Santfeliuenc. Després, processó per la Plaça de la Vila, amb les catifes de flors, i benedicció eucarística. Són convidats especialment els nens i nenes que han fet engruany la primera comunió.
- **Exercicis espirituals a la Casa de Betània.** Del 20 al 29 de juliol. Per a religiosos i persones compromeses. Conduïts per P. Joaquim Aguilar. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [2C 1,1-7 / Sl 33 / Mt 5,1-12]. A *Tortosa*: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / Sl 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / Sl 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fundadora adoratrius a Madrid; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Divendres [2C 4,7-15 / Sl 115 / Mt 5,27-32]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, màrtirs (s. IV); sant Ferriol,

prevere i màrtir; sant Ilpidi, màrtir.

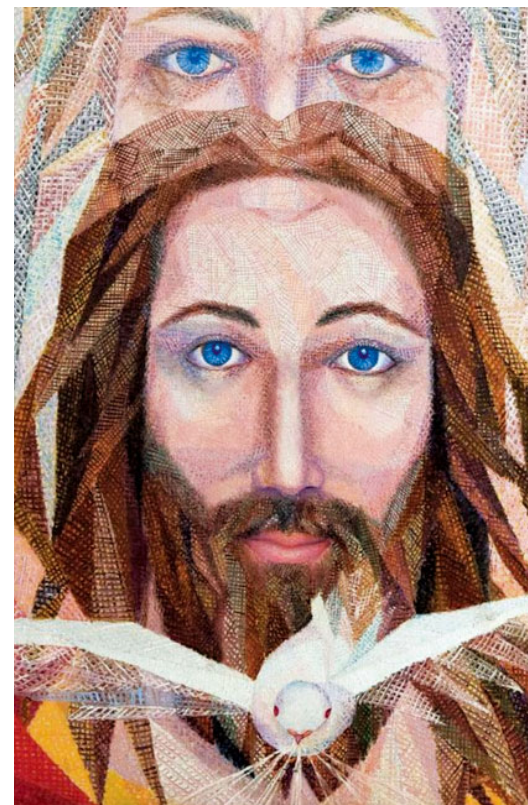
17. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / Sl 102 / Mt 5,33-37]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1C 10, 16-17 / Jo 6,51-58]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

El nostre Déu és únic i trinitari

Cal llarg tracte de proximitat amb una persona per conèixer-la bé. Conèixer Déu vol també proximitat al seu camí i escolta de la seva Paraula.

La Història de Salvació és l'experiència vital d'un poble que va coneixent cada cop millor el Déu que és amb ells.

La història del vedell d'or els fa conèixer Déu compassiu i benigne, ric en l'amor, que els proposa renovar l'Aliança.

Pau, ofès per alguns de Corint, els escriu una carta que primer els *disgustà* i els portà després al *penediment nascut d'aquell disgust* (2Co 7,8). Ara els exhorta a *refermar-se vivint en pau i ben avinguts*. Només llavors *el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres*.

En el diàleg amb Nicodem proclama Jesús la novetat radical del cristià: un veritable *néixer de nou i de dalt*. Per a ser de Crist no n'hi ha prou amb retocs afegits a la bona voluntat humana.

El punt de partença és que *Déu estima tant el món que donà el seu Fill únic*: do que, per a ser efectiu, cal ser assumit amb la lliure opció de la fe.

L'amor del Pare-Déu mostra el seu cim en l'amor del Fill: *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus estimats* (Jn 15,13).

Per això també *el fruit* per excel·lència de l'Esperit és *l'amor* (Ga 5,22).

La finalitat s'expressa de dues maneres: *per salvar el món*; i *que no es perdi cap dels qui creuen en Ell sinó que tinguin vida eterna*. Vida ja des d'ara!

L'abast universal del projecte de Déu es nota en l'ús de la paraula *món*. L'amor de Jesús als seus (subratllat de la 2a part de Jn) han de poder-lo tastar els qui ara com ara no el coneixen.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

► Salm responsorial (Dn 3,52-56 [R.: 52b])

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, / Déu dels nostres pares. R.
És beneït el vostre sant nom. R.

Sou beneït al vostre temple sant. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. R.

Sou beneït al firmament del cel. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad». Moisés al momento se inclinó y se prostró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

► Salmo responsorial (Dan 3,52-56 [R.: 52b])

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor Dios de nuestros padres.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

